

Die tuin van Eden as eerste tempel (OP121)

Gen 2:4-17

19 Maart 2023

In ons bestudering van Genesis tot dusver, het ons gesien dat die genres van die eerste twee hoofstukke in Genesis tot 'n mate van mekaar verskil. Ek vind aanklank by Collins wat die genre van Genesis 1 beskryf as “exalted prose narrative”, oftewel verhewe geskiedenis, dus geskiedenis wat vertel word op so 'n manier dat dit 'n groter boodskap oordra. Gen 2, daarteenoor, is eerder geskiedenis, soos wat Gen 2:4 sê. Ons het reeds opgelet dat die doel met die skeppingsverhaal is nie soseer om ons te leer van presies hoe God alles gemaak het, maar eerder dat Hy alles gemaak het vanuit niks, en wat Sy doel daarmee is. Laasweek het ons gesien hoe daar vordering in God se skepping is van 'n woeste, leë, donker en met water bedekte aarde in Gen 1:2, tot 'n aarde wat gereed en georden is om lewe te ontvang na die eerste drie skeppingsdae. Gedurende die laaste drie skeppingsdae vul God hierdie skepping met die son, maan en sterre, asook met verskeie lewensvorme: die voëls in die lug, die seediëre in die see, die landdiere op die droë grond, asook die mens. Al hierdie lewensvorme ontvang die opdrag om te vermeerder en hulle onderskeie dele van die skepping te vul. Boonop is die mens na God se beeld geskape, en ontvang die opdrag om te heers oor die diere en om die aarde te onderwerp. As elkeen van hierdie lewensvorme hulle verantwoordelikhede getrou nakom, sal die aarde gevul wees met lewe tot God se eer, en so sal die aarde gevul wees met God se heerlikheid, wat God se oorkoepelende doel met die skepping is.

Tot dusver het ons grotendeels stilgestaan by Gen 1. Daar is steeds meer in Gen 1 waaroor ons moet besin, en waarna ons later sal terugkom. In Gen 2:1-3 word die sewende dag bespreek. Ek slaan dit ook voorlopig oor, maar beplan ook om later hierna terugkom. Ek wil vandag graag stilstaan by die gedeelte in Gen 2 wat ons van die tuin van Eden leer, spesifiek Gen 2:8-17. Ek is van mening 'n begrip hiervan sal ons help om nog meer sinvol oor Gen 1 en die sewende dag te besin.

Ek moet direk erkenning gee aan Beale en John Walton wat na my mening baie sinvol oor die tuin van Eden geskryf het, en ek steun baie ernstig op hulle insig.

Beskrywing van die Tuin van Eden (Gen 2:8-17, 3:23-24)

Kom ons vorm eers 'n prentjie van die tuin van Eden:

- Wie het dit gemaak? Vers 8 is baie duidelik dat die Here God die Een is wat die tuin geplant het. Wat ons moet raak sien is die naam wat gebruik word: Here God. Kyk weer na Gen 1. Daar word telkens net gepraat van God (Hebreeus: Elohim), byvoorbeeld in Gen 1:1 – en die klem val op die Almagtige God wat skep. Hier in Gen 2 word egter van die Here God gepraat – Here is in Hebreeus Jahwe, God is in Hebreeus Elohim: Here God is dus Jahwe Elohim. Jahwe is verder juis die Naam vir God wat Hom beskryf as die Verbondsgod. Dit is dus die Verbondsgod wat die tuin van Eden plant. Natuurlik is Elohim en Jahwe dieselfde God. Maar, waar Gen 1 die klem laat val op die Almagtige God wat alles uit niks skep met daardie groot doel waartoe elke skepsel moet bydra, val die klem in Gen 2 op die Verbondsgod wat baie spesifiek en baie intiem met die eerste mense waarmee Hy die aarde begin vul het, werk. Ek het al vroeër daarna verwys dat daar 'n verbond was tussen God en die mense sedert die skepping, selfs voor die sondeval. Ons gaan dit nie nou in detail bespreek nie – maar neem kennis: die is die Verbondsgod wat hier besig is, en wat hierdie tuin aangeplant het.

- Vir wie het God die tuin geplant? Vers 8 is hieroor ook baie duidelik: dis vir die mens wat God gevorm het, dus vir Adam en Eva. God het hulle in die tuin geplaas, die tuin was dus hulle woonplek.
- Waar was die tuin? Vers 8 leer ons dit was in Eden in die ooste. Dit word dikwels verstaan dat die tuin geleë was in wat vandag bekend staan as Irak, waarskynlik daar waar die Eufraat en Tigris riviere saamvloei, aan die bopunt van die Persiese Golf. Die belangrike punt om raak te sien is egter dat die tuin net 'n gedeelte van die hele aarde is. God het dus die hele aarde gemaak, en nou het Hy as Verbondsgod op hierdie aarde in die Ooste in Eden, 'n tuin aangelê as 'n woonplek vir die eerste mense wat Hy geskep het.
- Wat was in die tuin van Eden? Hoe het die tuin gelyk? Verskeie items word genoem:
  - Vers 9 beskryf daar was baie bome. Hulle was mooi om na te kyk, en ook lekker om van te eet. Ons sien die Verbondsgod sorg vir Sy mense. Boonop word daar 2 spesifieke bome genoem: die boom van die lewe in die middel van die tuin, en die boom van kennis van goed en kwaad. Verse 16 en 17 beskryf dat Adam mog eet van al die bome in die tuin (oënskynlik selfs ook van die boom van die lewe), maar dat hy nie mog eet van die boom van die kennis van goed en kwaad nie – op die dag wat hy dit sou doen, sou hy beslis sterf.
  - Verse 10-14 beskryf dat daar in Eden 'n rivier ontstaan het. Let op hierdie rivier het 'n doel gehad: dit moes die tuin nat maak. Hierdie rivier vertak daarna in 4 hoofstrome. Hierdie 4 riviere is die Pison, Gihon, Hiddekel (dit is die Tigrisrivier, soos sommige vertalings dit dan ook vertaal) en die Eufraat. Let op 3 van hierdie riviere loop rondom spesifieke streke – Gawila, Kus en Assirië. In die 2020 DAV is daar 'n onderskrif oor Kus: daar staan dit is die gebied suidoos van Egipte, vandag bekend as Soedan. Dit is nogal ver van Irak af!
  - Daar is goud (verse 11-12). En dis nie net goud nie – dis goeie goud!
  - Daar is balsemhars (vers 12)
  - Daar is oniksgesteentes (vers 12)
  - Daar was 'n ingang na die tuin aan die oostekant (Gen 3:23-24). Nadat Adam en Eva in sonde geval het, stuur God hulle uit die tuin uit, en Hy plaas gerubs aan die oostekant om toegang tot die boom van die lewe te bewaak.

Wat was Adam se opdrag om in die tuin te doen? (Gen 2:15)

Weereens word ons gekonfronteer met 'n doel. Adam en Eva is nie maar net in die tuin waar hulle maar net lekker van die vrugte kan eet nie. God het 'n groter verwagting: Hulle moet die tuin bewerk en oppas (DAV) of bewaak (OAV).

Dit is belangrik om die opdrag wat God gee met betrekking tot die tuin te vergelyk met die opdrag wat Adam in Gen 1:28 ontvang het met betrekking tot die aarde. Onthou: die aarde en die tuin is nie dieselfde plek nie – die tuin is net deel van die aarde. Voor die sondeval woon Adam en Eva in die tuin. Na die sondeval word hulle uit die tuin uitgedryf in die res van die wêreld/aarde in. Hulle moet die tuin bewerk en oppas, teenoor hulle moet die aarde onderwerp. Ja, daar is meer opdragte in Gen 1:28 – soos om te vermeerder en te vul, en om oor die diere te heers. Maar, ons fokus nou slegs op hulle moet die aarde onderwerp, terwyl hulle die tuin moet bewerk en bewaak.

Ek glo julle gaan met my saamstem bewerk en bewaak is iets anders as onderwerp:

- Bewerk skep die indruk hulle moet die tuin in stand hou. Die paradys omgewing waarin hulle nou in die tuin woon, moet so gehou word. Hulle moet dit voortdurend bewerk om sy paradys eienskappe te behou.

- Bewaak beteken die tuin moet beskerm word teen aanslae – heelwaarskynlik van buite die tuin af. Die vraag is teen watter aanslae moes hulle die tuin beskerm? Dink aan Gen 3: Die slang, 'n gevalle bese engel, kom in die tuin in. God se verwagting was dat hulle hom suksesvol sou teenstaan en uit die tuin dryf – dis wat “bewaak” beteken.
- Onderwerp is iets heeltemal anders. Die res van die aarde moet deur Adam en Eva onderwerp word. Onthou wat op hulle gewag het toe hulle op die ou end deur God uit die tuin gedryf is: daar buite in die res van die aarde was daar dorings en dissels. Ons kan dus aflei dat God se verwagting was dat Adam en Eva die paradys omgewing van die tuin waarin hulle woon, moes uitbrei tot dit die hele aarde vul! God se verwagting was dat hulle die hele aarde sou onderwerp en dit sodoende deel van die tuin sou maak. In parallel hiermee moet hulle steeds die tuin bewerk en dit bewaak.

Vergelyking van die Tuin van Eden met die Tabernakel / Tempel

Hoe maak ons sin uit die beskrywing van die tuin van Eden? Daar is verskeie ooreenkomste tussen die tuin van Eden en die tabernakel (of tempel) wat Israel later in opdrag van die Here moes bou. Ons het al verskeie kere na die simboliek van die tabernakel verwys. Ek som dit kortliks op:

Die tabernakel het uit drie dele bestaan: die voorhof, die Heilige en die Allerheiligste. Toegang vir die volk was beperk tot die voorhof, die priesters mog in die Heilige ingaan om hulle dienswerk daar te verrig, terwyl net die hoëpriester in die Allerheiligste mog ingaan.

- In die voorhof het die brandofferaltaar en die waskom gestaan – hierdie meublement was met koper oorgetrek. Dit is hier wat die offers gebring is, en die priesters moes hulle in die waskom was voor hulle in die Heilige mog ingaan. Ons het gesien dit verteenwoordig regverdigmaking van 'n gelowige: Jesus is geoffer op die brandofferaltaar, en die gelowige moet gewas word in die bloed van Jesus in die waskom. Sodoende word 'n gelowige geregverdig, sodoende word hy 'n priester, en sodoende mag hy nou ook diens doen in die Heilige.
- In die Heilige het die kandelaar, die tafel met die toonbrode en die wierookaltaar gestaan – hulle was almal met goud oorgetrek. Die priesters moes die lampe daaglik versorg, weeklik die brode op die tafel uitpak, en daaglik wierookoffers bring. Ons het gesien dit verteenwoordig die heiligmaking van 'n gelowige: Die gelowige moet wandel in die lig van die kandelaar (Jesus is die lig), hy moet gereeld eet van die brood op die tafel (Jesus is die brood van die lewe), en hy moet gereeld bid soos wat daar gereeld wierookoffers gebring is. Sodoende groei hy in heiligheid.
- In die Allerheiligste het die verbondsark gestaan – dit was ook met goud oorgetrek. In die verbondsark het onder andere die kliptafels met God se wet gelê. Bo-op die verbondsark was die goue versoendeksel. Dit is hier wat die hoëpriester eenmaal per jaar die bloed gaan sprinkel het op die groot versoendag. Ons het gesien dit verteenwoordig die heerlikmaking van 'n gelowige wanneer hy aan die einde van sy lewe in die hemel mag ingaan tot in die teenwoordigheid van God.

Kom ons vergelyk nou die tuin van Eden met die tabernakel:

Wie het die voorskrif gegee vir hoe die tabernakel moet lyk? Die Here. In Eks 25:9 lees ons dat die volk die tabernakel presies moes maak volgens die voorbeeld wat die Here aan Moses gewys het. Wie het die tuin van Eden geplant? Die Here. Dit is nogal insiggewend om Gen 1:31 te vergelyk met Eks 39:42-43. In Gen 1:31 kyk God na alles wat Hy gemaak het, en dit was baie goed. In Eks 39:42-43 kyk Moses krities om seker te maak die hele tabernakel is gemaak presies soos die Here dit beveel

het – en hy sien dat dit wel die geval is! Die Here is absoluut daarop gesteld dat beide die skepping, insluitend die tuin, en die tabernakel presies is soos Hy dit wou hê. Dit moet dus sinvol wees om vas te stel wat God deur altwee wil kommunikeer.

Kom ons kyk na die ooreenkomste tussen die tuin van Eden en die tabernakel:

- **Boom van die lewe:** Wat sou gebeur as Adam en Eva eet van die boom van die lewe? Lees Gen 3:22: “Toe sê die Here God: ‘Kyk die mens het soos een van Ons geword deur goed en kwaad te ken. Nou moet hy net nie sy hand uitsteek en ook van die boom van die lewe neem en eet en vir altyd bly lewe nie.’” Dit is duidelik hulle sou vir ewig lewe. Vergelyk dit met die tabernakel, spesifiek met die kandelaar wat in die Heilige gestaan het. Hoe het die kandelaar gelyk? In totaal het dit sewe arms gehad – oortrek met blomkelke, blomknoppe en blare. Sien jy die ooreenkoms met die boom van die lewe in die tuin? Die ekwivalent van die boom van die lewe in die tuin is die kandelaar in die Heilige van die tabernakel. Wat simboliseer die boom van die lewe in die tuin, en die kandelaar in die Heilige? Jesus is die Lig. In Hom is daar lewe. Eet van die boom van die lewe, wandel in die lig van die kandelaar, wandel in Jesus se lig, en jy sal ewig lewe. Glo in Jesus, en jy sal lewe.
- **Boom van die kennis van goed en kwaad:** Hierdie boom sou vir Adam en Eva die kennis gee van goed en kwaad. Tot nou toe, het hulle nog net die goedheid van God en Sy skepping ervaar. Maar as hulle sou eet van hierdie boom, sou hulle ervaar dat dit teen God se wil is, en dat dit die toorn van God sou ontken. Watter item in die tempel het die volk geleer wat is goed en wat is kwaad? Sekerlik die wet van God – daar in die verbondsark in die Allerheiligste! Nog ‘n ooreenkoms tussen die tuin en die tabernakel.
- **Riviere:** In die tuin was daar ‘n rivier, wat eers die tuin nat gemaak het, en dan vertak dit na die omliggende streke: Gawilla, Kus en Assirië. Kom ons lees Esegïël se tempelvisioen in Eseg 47:1-12. Hier is daar duidelik ‘n rivier wat uit die tempel vloei na die omliggende streke tot in die Dooie See – en sover as wat dit gaan skep dit lewe. Op sy walle staan daar vrugtebome wat elke maand vrugte dra – en hulle blare bring genesing. Kyk nou ook na Op 22:1-2. In die Nuwe Jerusalem is daar ook ‘n rivier wat van die troon van God af uitvloei, en op sy walle staan die boom van die lewe wat elke maand vrugte dra, en waarvan die blare genesing bring. Onthou, die tabernakel, meer spesifiek die Allerheiligste, was as’t ware die voetbank van God se troon. In beide Esegïël se visioen en in Openbaring is daar dus ‘n rivier met die water van die lewe en wat geassosieer word met die boom van die lewe. In beide gevalle vloei die rivier vanuit die tempel of vanuit God se troon. Netso is daar in die tuin van Eden ‘n rivier wat eers die tuin benat, waar onder andere ook die boom van die lewe staan, en dan vandaar af uitvloei na Gawilla, Kus en Assirië, oftewel na die res van die wêreld. Netso, dink aan die tabernakel: daar is die kandelaar wat die boom van die lewe simboliseer. Boonop is daar die tafel met die toonbrode – wat na die brood van die lewe wys. Ek erken, dit is nie presies dieselfde as ‘n rivier nie – maar die betekenis van die water van die lewe en die brood van die lewe is tog dieselfde. Altwee het Jesus as inhoud. Die kandelaar het eers die Heilige lig gegee, maar Jesus, en ons, is die lig vir die wêreld. Die brood van die lewe is tog sekerlik vir die gelowiges in die Heilige, maar moet ook aangebied word aan die wêreld daarbuite.
- **Goud:** In die tuin was daar goud – self baie goeie goud. Al die meublement in die Heilige en die Allerheiligste is met goud oorgetrek. Daarteenoor, is dit opmerklik dat daar in die voorhof nie goud was nie – die brandofferaltaar en waskom was met koper oorgetrek. Ons kom netnou terug hierna.

- Oniks: In die tuin was daar oniksstene. Lees Eks 28:9-12. Die hoëpriester het op elke skouer 'n onikssteen gedra waarop die name van die 12 stamme van Israel gegraveer was – om God aan hulle te herinner!
- Balsemhars: In die tuin was daar balsemhars. Volgens Eks 25:6 is balsem juis gebruik vir die salfolie (waarmee die priesters en die tabernakel gewy is) en vir wierookoffers – wat juis op die wierookaltaar in die Heilige verbrand is. Sommige vertalings verwys in Eks 25:6 net na speserye, maar die NAV verwys spesifiek na balsem.
- Ingang: Die ingang van beide die tuin van Eden asook van die tabernakel was aan die oostekant (Gen 3:23-24).
- Gerubs: Wanneer God Adam en Eva uit die tuin stuur, plaas Hy gerubs by die ingang van die tuin om die toegang tot die tuin te bewaak (Gen 3:24). In die tabernakel was daar gerubs geborduur op die voorhangsel wat die toegang tot die Allerheiligste moes bewaak.
- Teenwoordigheid van God: In Gen 3:8 lees ons hoe dat God in die tuin kom wandel het om met Adam en Eva te praat. In Eks 40:34 lees ons hoedat die heerlijkheid van God die tabernakel gevul het toe dit voltooi is. Dit was juis in die tabernakel wat God met Moses gepraat het. Die tuin en die tabernakel was die ontmoetingsplek tussen God en die mense.
- Opdrag aan Adam: Adam moes die tuin bewerk en bewaak. Vergelyk dit met die priesters wat in die heiligdom moes werk: hulle moes die lampe versorg, oggend en aand wierookoffers bring, en weekliks die toonbrode vervang – hulle moes dus die Heilige bewerk, soos Adam die tuin moes bewerk. Boonop moes hulle die heiligdom bewaak. Lees Num 18:1: “Die Here het vir Aäron gesê: ‘Jy, jou seuns en jou familie saam met jou – julle sal die gevolge dra van sonde teen die heiligdom; en jy en jou seuns saam met jou sal die gevolge dra van sonde in verband met julle priesterdiens’”. Die priesters moes nie net die heiligdom bewerk deur hulle diens daarbinne nie, hulle moes dit ook bewaak – soos wat Adam met die tuin moes doen. Duidelik is Adam in 'n priesterrol. Voeg hierby dat hy ook die aarde moes onderwerp en daarvoor moes heers (Gen 1:28), en dit word kristalhelder dat Adam 'n priester-koning was – soos wat God in Eks 19:6 die volk beskryf, en wat 1 Pet 2:9 ons as gelowiges beskryf!

Daar is egter ook groot verskille tussen die tuin van Eden en die tabernakel. Ons het reeds ekwivalente elemente van al die meublement in die Heilige in die tuin gesien: die ekwivalent van die kandelaar in die tabernakel is die boom van die lewe in die tuin, die ekwivalent van die tafel met die brood (van die lewe) in die tabernakel, is die rivier (van die lewe) in die tuin, die ekwivalent van die wierookoffers op die wierookaltaar in die tabernakel is die balsem in die tuin. Maar ons het niks in die tuin van Eden gesien wat die ekwivalent is van die brandofferaltaar of die waskom in die voorhof in die tabernakel nie. Onthou daar was goud in die tuin, soos in die Heilige, maar ons lees niks van koper in die tuin, soos waarmee die brandofferaltaar en die waskom in die voorhof bedek was nie. Daar was dus nie 'n voorhof in die tuin van Eden nie! Hoekom nie? Want dit was nie nodig nie – daar was nog geen sonde nie! Daar was geen noodsaak aan versoeningsoffers ter wille van sonde nie. Die ganse mensdom was in die tuin en sonder sonde. Die ganse mensdom was priester-konings. Ja, hulle was op pad na heerlijkheid wat hulle sou bereik wanneer die aarde gevul sou wees met lewe en wanneer hulle die tuin uitgebrei het totdat die hele aarde onderwerp was. Ja, hulle moes volhard in hulle gehoorsaamheid aan God se opdragte. Maar daar was geen noodsaak aan regverdigmaking nie! Ons sou kon sê: Adam en Eva was in die tuin in die ekwivalent van die Heilige van die tabernakel, en hulle was op pad na die Allerheiligste toe, wat hulle sou bereik het as hulle volledig gehoorsaam was aan God se voorskrifte tot die aarde gevul was met God se heerlijkheid.

Dit verduidelik ook hoekom God hulle uit die tuin stuur die oomblik wat hulle sondig. Die Heilige moet heilig gehou word. Hulle gaan nou weer van buite af moet inkom, en die keer gaan hulle deur die voorhof moet inkom – waar Jesus vir hulle sondes geoffer sou word, en hulle skoon gewas sou word in Sy bloed, voordat hulle weer as priesters in die Heilige mag ingaan en weer kan eet van die boom van die lewe!

Maar daar is nog iets anders wat ook in die tuin van Eden ontbreek het maar wat wel in die tabernakel was: In die tabernakel was die wet binne in die verbondsark in die Allerheiligste. Ons het al besin daarvoor dat die verbondsark ook 'n simbool van Christus is. Bo-op die verbondsark was die goue versoendeksel wat presies so groot was soos die verbondsark. Dis juis op die versoendeksel wat die hoëpriester op die Groot Versoendag die bloed moes sprinkel. Daarbo was die gerubs waartussen die heerlijkheid van God verskyn het. Dit was effektief die voetbank van God se troon. Die simboliek van hierdie opstelling is dat ons as gelowiges in Christus mag skuil – Hy is die verbondsark, ons skuil dus in die verbondsark – daar waar God se wet ook is. Maar die verbondsark is onder die versoendeksel, en bo-op die versoendeksel is Jesus se bloed gesprinkel, en God is bo die versoendeksel. As God van bo-af kyk en ons wil meet aan die vereistes van Sy wet, doen Hy dit deur deur die versoendeksel met die bloed van die Lam daarop gesprinkel te kyk tot binne in die verbondsark (wat Jesus self is). Skoon gewas in die bloed van Christus, en met Christus se gehoorsaamheid wat aan my toegereken is, kan God my maar weet aan Sy wet!

Maar dink aan die arme Adam en Eva in die tuin: Hulle het ook 'n wet gehad om na te kom: God se opdragte om die tuin te bewerk en te bewaak, om die aarde te onderwerp en te heers, om die aarde te vul en om nie te eet van die boom van kennis van goed en kwaad nie. Maar hulle was sonder 'n verbondsark met 'n versoendeksel daar bo-op en sonder die bloed van die Verlosser daarop, sonder 'n volmaakte Verlosser wat die wet volledig in hulle plek sou onderhou! Hulle was op hulle eie! Hulle moes self gehoorsaam wees aan al God se opdragte en sodoende hulle eie geregtigheid verdien! Hulle was in 'n werksverbond met God! Hulle moes nie net die heiligdom bewerk en bewaak nie, hulle moes boonop die hele aarde gaan onderwerp! Hulle – op hulle eie! Een misstap – selfs al was dit so eenvoudig as om te eet van die een boom waarvan hulle nie mog eet nie – dan is die heiligdom ontwy – en hulle eindig buite die tuin van Eden, tussen die dorings en die dissels. Dan word die gerubs word opgestel om toegang tot die boom van die lewe te bewaak! En dan is daar wel noodsaak aan geregtigheid – geregtigheid wat genadiglik geskenk word omdat Jesus dit bewerk het, en nie self verdien hoef te word nie. Onthou jy die Hebreërskrywer se opgewonde uitroep in Heb 10:19: “Broers, ons het dus vrymoedigheid deur die bloed van Jesus om in te gaan na die heiligdom, langs 'n nuwe en lewende weg wat Hy vir ons geopen het deur die voorhangsel heen, dit is deur Sy liggaam”. Ja, na die sondeval is daar noodsaak aan 'n nuwe lewende weg om weer toegang, en boonop vrye toegang, te verkry tot die Heilige! Jesus het daardie weg geopen. Maar die keer is dit toegang tot 'n heiligdom agter die voorhof, met die verwagting om in die Allerheiligste te eindig waar die eenmalige Hoëpriester alreeds ingegaan het met bloed wat op die versoendeksel gesprinkel is.

Verstaan jy dat ons reeds in 'n baie beter situasie is as wat Adam en Eva was voor die sondeval? Hulle was as priester-konings in die Heilige – maar op pad na die Allerheiligste op eie verdienste waar toegang alleen verkry kon word deur volkome gehoorsaamheid aan God. Ons is ook priester-konings – ook in die Heilige, maar 'n Heilige agter 'n Voorhof met 'n brandofferaltaar en 'n waskom. Ons is ook op pad na die Allerheiligste – maar die keer een met 'n verbondsark en 'n versoendeksel met bloed daarop van die Verlosser wat vir ons geregtigheid en vrye toegang bewerk het, langs die nuwe lewende weg!

Afsluiting

Ek hoop dit is duidelik dat die tuin van Eden 'n eerste tempel was waarbinne ons voorouers diens moes doen as priester-konings. Ja, dit word nie pertinent so genoem nie – maar weereens as jy na die res van God se openbaring kyk sien jy dieselfde elemente daar.

Ek hoop dit is duidelik dat die Here as Verbondsgod met Adam en Eva 'n verbond gesluit het. Ook dit word nie pertinent so genoem nie, maar al die elemente is daar.

Ek hoop ook dat jy opnuut verstom staan voor die diepere betekenis van die tuin en sy detail, en ook hoe dit aansluit by die verdere ontwikkeling van die Here se verlossingsplan van mense.

Ek hoop veral dat jy sal gaan besin daarvoor dat ons alreeds in 'n baie beter posisie is Adam en Eva selfs voor die sondeval in die tuin van Eden. Ons doen nie diens in 'n Heilige waar ons afhanklik is van ons eie gehoorsaamheid nie – nee, ons doen diens in 'n Heilige agter 'n voorhof met 'n brandofferaltaar en waskom waar die Leidsman en Voleinder van ons geloof alreeds eenmalig die volmaakte offer gebring het, en van wie se bloed reeds gesprinkel is op die versoendeksel van die verbondsark in die ware Allerheiligste en in wie ons mag skuil wanneer ons hierdie ware Allerheiligste binnegaan met ons heerlikmaking. Onthou hoe die Hebreërskrywer hierop gereageer het in Heb 10:22-25:

- Laat ons daarom ingaan met 'n opregte hart, in volle geloofsekerheid, met ons harte besprinkel, vry van 'n slegte gewete, en ons liggame gewas met skoon water.
- Laat ons styf vashou aan die belydenis van wat ons hoop.
- Laat ons ons ook daarop toelê om mekaar aan te spoor tot liefde en goeie daede, sonder om ons eie samekoms te verwaarloos

Mag dit ons reaksie wees op hierdie heerlike waarheid. Maar laat ons ook kennis neem van die waarskuwing in Heb 10:26-30: As jy hierdie pad ignoreer, is daar geen offer meer oor nie. Daar is alleen maar die verskriklike verwagting van oordeel. Adam en Eva het die voorloper van die wet van Moses oortree – en het buite die heiligdom geëindig. Wat dink jy sal gebeur met iemand wat nou hierdie nuwe lewende weg, bewerk deur Jesus, minag?

Dit is verskriklik om in die hande van die lewende God te val!